

Mục 7: KHAI THỊ CHỖ HƯ VỌNG CỦA BẢY LOÀI ĐỂ KHUYẾN KHÍCH TU HÀNH CHÁNH PHÁP

Đoạn 1: Khai Thị Chỗ Hư Vọng

Chánh văn:

A-nan! Xét rõ bảy loài địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, người và thần tiên, trời và A-tu-la như thế, đều là những tướng hữu vi tối tăm, giả dối tướng thọ sinh, giả dối tướng tượng theo nghiệp, đối với tâm tánh diệu viên minh, bản lai không chủ thể tạo tác, đối tượng được tạo tác, thì đều như hoa đốm giữa hư không, vốn không dính dáng, chỉ một cái hư vọng chứ không có cội gốc manh mối gì.

*** Chú thích:**

Bản lai tự tánh không có năng sở, không có sinh diệt. Do chúng sinh không nhận được bản lai tự tánh, theo vọng tưởng phân biệt mới có ba cõi, mới có thọ sinh, mới có theo nghiệp mà thọ quả báo, cũng như do tâm chiêm bao mà có thân, có cảnh trong chiêm bao, chứ sự thật thì không có gì. Vọng tưởng là vọng, chỉ có sự nhận thức sai lầm, như nhận trong gương thật có người, nên không có cội gốc mối manh gì.

Đoạn 2: Khai Thị Về Nghiệp Nhân

Chánh văn:

A-nan! Những chúng sinh đó, không nhận được tâm tánh bản lai, chịu cái luân hồi như thế trong vô lượng kiếp, mà không chứng được chân tánh thanh tịnh, đó đều do chúng thuận theo những nghiệp sát, đạo, dâm, hoặc ngược lại ba cái đó, thì lại sinh ra không sát, không đạo, không dâm, có thì gọi là loài quỷ, không, thì gọi là loài trời, có và không thay nhau phát khởi tánh luân hồi.

*** Chú thích:**

Chúng sinh đã theo vọng tưởng phân biệt, thì không ra ngoài cái có và cái không. Dục giới có sắc, có dục, Sắc giới có sắc, không dục, Vô sắc giới không sắc, không dục, đều không thoát khỏi cái có và cái không.

Bản lai tự tánh vốn không sinh diệt, nhưng lại có khả năng theo duyên, mà biến hiện theo nhân quả, vì thế, nên có gây nghiệp sát, đạo, dâm, thì thọ sinh trong ba cõi ác, không gây nghiệp sát, đạo, dâm, thì thọ sinh lên các cõi trời. Chúng sinh mãi mãi xoay vần trong vòng cái có và cái không, nên phải chìm đắm trong đường luân hồi.

Đoạn 3: Chỉ Tỏ Sự Tu Hành Chân Chánh

Chánh văn:

Nếu khéo tu tập phát huy pháp Tam-ma-đề, thì trong bản tánh thường diêu, thường tịch, cả hai cái có, cái không đều không và cái không có, không không cũng diệt, còn không có gì là bất sát, bất đạo, bất dâm, làm sao lại còn thuận theo được những việc sát, đạo, dâm.

* Chú thích:

Nếu giác ngộ được bản lai tự tánh ra ngoài các sự phân biệt, thì cái có, cái không đều tiêu trừ và cái trung đạo ra ngoài “có không” cũng dứt sạch, như thế thì bản tánh thanh tịnh hiện tiền, chẳng những không thể gây những nghiệp sát, đạo, dâm, mà cũng không còn cái gì là không sát, không đạo, không dâm nữa.

Đoạn 4: Tổng Kết Về Quả Báo Đồng Phận

Chánh văn:

A-nan! Không đoạn được ba nghiệp, thì mỗi mỗi chúng sinh đều có phần riêng, nhân những cái riêng ấy, mà quả báo đồng phận chung của cái riêng, không phải là không chỗ nhất định, đó là do vọng kiến của tự mình phát sinh ra, hư vọng phát sinh vốn không có nhân, không thể tìm xét nguồn gốc được.

* Chú thích:

Nói tóm lại, chúng sinh chưa dứt sạch tham, sân, si, thì mỗi mỗi đều có cái “ngã” riêng biệt, những cái ngã riêng biệt gây nghiệp giống nhau, thì chịu báo giống nhau, nên vẫn có cảnh giới đồng phận nhất định. Nếu ngộ được bản lai tự tánh, nhận biết chỉ do vọng tưởng sinh ra, thì tìm được cái mê cũng không phải là dễ.

Đoạn 5: Khuyên Đoạn Trừ

Chánh văn:

Ông khuyên người tu hành, muốn được đạo Bồ-đề, cốt yếu phải trừ ba hoặc, ba hoặc không hết, thì dầu được thần thông, cũng đều là những công dụng hữu vi của thế gian, tập khí mê lầm đã không diệt, thì lạc vào đường ma, tuy muốn trừ cái vọng, nhưng lại càng thêm giả dối, Như Lai bảo là rất đáng thương xót. Như thế, đều do vọng kiến tự mình tạo ra, không phải là lỗi của tánh Bồ-đề.

Nói như thế ấy, tức là lời nói chân chánh, nếu nói khác thế, tức là lời nói của Ma vương.

* Chú thích:

Vì thế, nên những người tu hành, muốn được giác ngộ, cốt yếu phải diệt trừ tham, sân, si, còn tham, sân, si thì dầu được thần thông, dầu được cái định cao, như định Phi phi tưởng cũng không thoát khỏi luân hồi. Nếu đem cái tâm sinh diệt, làm cái nhân tu hành, rốt cuộc cũng chỉ được cái quả sinh diệt. Đức Như Lai thương xót chúng sinh, chỉ dạy con đường tu hành chân chánh, chúng sinh không biết theo đó mà tu tập, lại theo các vọng tưởng, thì chỉ tạo lấy cái khổ cho mình, nhưng chúng sinh sinh mê lầm đến đâu, bản lai tự tánh vẫn là thanh tịnh, vẫn không sinh diệt, lời dạy của Phật rất là tha thiết, nếu có người bảo có thể không đoạn trừ tham, sân, si mà thành chánh quả, thì người đó quả thật là Ma vương.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH
